

ROMANIA
CURTEA DE APEL IASI
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

dosar nr. /2005
(format vechi /2006)

R

DECIZIA Nr. 185/C.A./

Sedinta publica din 2006

Completul compus din:

Președinte - Dan Mircea Tăbăltoc

Judecător - Aurelia Gheorghe

Judecător - Rosciuleț Leocadia

Grefier - Buznosi Paraschiva

-au luat in examinare recursurile introduse de Directie Generala a Finantelor Publice Vaslui si Directia Regionala Vamala Iasi privind sentinta civila nr. /17.04.2004, proiectata de Tribunal Vaslui in dosarul nr. /2005.

La apelul nominal făcut în sedință lipsesc părțile.

Procedura completa.

-făcut referatul cauzei de către grefier, din care rezultă că dezbaterea au avut loc în sedința publică din 11 septembrie 2004 și că reacțiile părților prezente fiind consimilate în încheierea din aceeași zi, se face parte integrantă din prezenta hotărîre.

Prin lipsă de timp pentru eliberare și pentru a se da posibilitatea părților să dea ună concluzie scrisă, instanța a emis hotărîre pentru astăzi, 18 septembrie 2006.

După eliberare,

CURTEA DE APEL

Neupre recursurilor remată;

Prin sentinta civila nr. CA din 17 aprilie 2006, Tribunal Vaslui, respingind exceptia nullității absolute a deciziei nr. 146/14 iunie 2005, invocată de reclamantă, a anulat acțiunea formulată la SRL Vaslui, anulând decizia nr. din 14 iunie 2005, emisă de Directia Generală a Finantelor Publice Vaslui, privind actul constatator nr. din 8 septembrie 2003, încheiat de Directia Regională Vamală Iasi, exonerând pe reclamantă de plata datoriei vamale în sumă de ROL.

Prin aceeași hotărîre s-a respins cererea de chemare în garanție formulată de reclamantă în contradictoriu cu SC SRL București, Directia Regională Vamală Iasi, funcționari în cadrul Bi-

de chemare în garanție formulată de reclamantă în contrădictoriu cu SRL Reva, constatănd lipsa calității procesuale pasive. Pînă la r.G.F.R. Vaslui a fost obligată să plătească reclamantei sumă de 4 lei cheltuieli de judecată, iar reclamanta a fost obligată să plătească chemărilor în garanție.

sumă de 1.000 lei RON cheltuieli de judecată.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut că, în cadrul contractului de leasing ROMEX din 24.02.2000, inclusiv a reclamantei, în calitate de utilizator, a achiziționat semiremorca Schmitz LFR 24/L, fiind de-

stă operațiunea de import cu TVI din 9.11.2000.

A mai reținut că, la cererea reclamantei, a fost emisă autorizația de admitere temporară nr. 3.11.2000, cu termen de valabilitate de 3 ani, pînă la dată de 22.08.2003, prin care s-a storsă regula de admitere temporară cu exonerarea totală a taxelor vamale de import și că, la data de 17.01.2003, remorca a fost prestată de către re-

clamantă SC SRL, o societate a locatorului, care colecta-

semiremorci uzate, primind în schimb o altă semiremorcă.

Prima instanță a constatat că, după reclamarea și copia ei, adresei nr. 17.02.2003, prin care se solicită închiderea regimului, anal precedent, ce urmărește schimbările semiremorcii, ea nu a filiat documentul înregistrării acestei adrese la Biroul Vamal Vaslui, precum și actul de înregistrare la Biroul Vamal Vaslui sub nr. din 22.08.2003, rezultă că reclamanta a solicitat închiderea operațiunii de import temporar, pentru autovehiculul folosit de locator, predat pentru SC SRL, deși nu și documentele necesare închiderii regimului suspensiv.

În stare situație, prima instanță a apreciat că, după reclamarea și depus cererea pentru încheierea operațiunii de import temporar în ultima zi a termenului de valabilitate a autorizației nr. 3.11.2000, Biroul Vamal Vaslui a încheiat actul constatator nr. din 8.09.2003, în care SRL nu a depus le vamă documentația pentru închiderea regimului suspensiv, actul constatator fiind întocmit în vederea recuperării taxelor făcute bugetului de stat, în condițiile în care datoria vamală nu s-a născut.

Prima instanță a apreciat că reclamanta a respectat termenul pentru închiderea regimului suspensiv, în conformitate cu art.92 alin.2 Codul de art.155 alin.2 din HG nr.626/1993, pînă la termenul fixat de autoritatea vamală prin autorizația de admitere temporară și că în astă situație acțiunea reclamantei se vădese a fi întemeiată, justificându-se cererea de anulare a actului constatator și a deciziei privind care este soluționată contestația formulată împotriva acestuia, precum și cererea de exonerare de plata datoriei vamale.

În cadrul unuia din următoarele cerințe de chemare în garanție a SC

- 3 -
despăgubirilor de la o persoană care nu este superiorul persoanei de la care reclamanta pretează despăgubiri, ea neavând calitatea procesuală pasivă de chemat în garanție, în sensul art.60 alin.1 Cod proc.civilă și art.16 alin.2 din Legea nr.554/2004.

In ceea ce privește cererea formulată împotriva persoanelor fizice, prima instanță a considerat că în cauză sunt incidente dispoziții legale, intrucât prin decizia nr. din 25 aprilie 2007 art.1201 Cod civil, întrucât prin decizia nr. din 29.11.2007 Curtea de Apel Iași a menținut sentința civilă nr. C din 29.11.2007 Tribunalului Vaslui, în partea referitoare la respingerea cererii convenționale formulată de reclamantă în contradictoriu cu bC SRL, Direcția Regională Vamală Iași,

alături de SC

SRL Brad, care nu este parte și în prezența cauză.

Împotriva acestei sentințe au intrat în recurs D.G.F.P. Vaslui și Direcția Regională Vamală Iași, care critică hotărârea primei instanțe pe motiv că nu s-a dat eficiență dispozițiilor art.91-96 Cod vamal, care obligau pe titularul operațiunii să informeze și îndată autoritățile vamale asupra oricărora modificări de natură să influențeze derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat, prin procesul verbal încheiat în 17 ianuarie 2003 buhul fiind susținut de sub supraveghere vamală și nu s-a observat că în cazul în care derularea regimului vamal de aduce temporară să fie făcută în alte condiții decât cele legale, autoritatea vamală era în drept să încheie din oficiu regimul vamal suspensiv, înlocuind actul constatator nr. din 8.09.2003.

Intimata bC SRL Vaslui, prin întâmpinare, a solicitat respingerea celor două recурсuri, apreciind că, în calitatea sa de utilizator, nu este legal să achite taxele vamale pentru un bun pe care îl-a achiziționat, care nu face parte din inventarul societății și rămas bunul său proprietar fiind bC, care nu a achitat taxele vamale și a primit bunul este original din Comunitatea Europeană, susținând dispozițiile art.93 - 96 din Codul vamal nu au relevanță.

Intimata bC prin întâmpinare, constată că echipamentul a fost returnat de către utilizator la vîrsta de 17 iunie 2003, consideră că nerespectarea celor 30 de zile, calculate de la ceastă dată, pentru închiderea declarăției vamale, a înăreștit obligația vamale să sanctioneze cu amendă pe utilizator, destinația căreia este să încerce să capătă-o bunul respectiv neinfluențând cu nimic terioară pe care a obținut-o bunul respectiv neinfluențând cu nimic obligația pe care bC SRL o avea de înăpărat, în calitate de titular al unei declarății vamale în regim suspensiv.

Examinând sentința atacată, în report cu criticiile formulate de către bC, precum și cu dispozițiile legale și probele administrative în cauză, precum și cu recursurile promovate de D.G.F.P. Vaslui, Curtea constată că recursurile promovate de D.G.F.P. Vaslui sunt admisibile pentru următoarele considerațuni:

Este necontestat faptul că, în baza contractului de leasing nr. /24, august 2000, încheiat cu firma sueză , reclamanta SC , SRL Vaslui a primit creptul de a ex- loca semiremorca Schmitz SPR 24/L-13.6-second hand, pe o perioadă de ani, și că, în baza acestui contract, ea a solicitat și obținut de la Biroul Vamal Vaslui autorizația de admitere temporară nr. din 9 octombrie 2000, fiind exonerată total de plată taxelor vamale de import din cele două operațiuni menționate au luat naștere raporturi următoare distincte, care cau naștere la crepturi și obligații independente una de cealaltă, fară afălate într-o strânsă conexiune. Astfel, în operațiunea comercială de leasing -C, SRL Vaslui apare în calitate de utilizator și are responsabilități excluderii spații în raport cu locatarul, în timp ce sunt operațiuni de admitere temporară a semiremorcii pe teritoriul României date dobândit calitatea de titular al operațiunii de import, având responsabilități proprii, exclusiv în raport cu autoritățile vamale. Din înțocmirea declarației vamale nr. /9.11.2000, în care SRL Vaslui figurează în calitate de restituitor al bunului importat, și obținerea autorizației de admitere temporară nr. /2000 importat, ca fiind o operațiune cu titlu temporar, ce are efect - potrivit dispozițiilor art.1 alin.2 din Codul Reglementarei intră sub incidența dispozițiilor art.1 alin.2 din Codul Reglementarei vamale din 9.11.2000, respectiv art.91 Cod vamal - suspendarea plății taxelor vamale.

Operațiunea de leasing, intervenită între si SC , SRL Vaslui, este considerată, din punct de vedere creptului vamal, ca fiind o operațiune cu titlu temporar, ce are efect - potrivit dispozițiilor art.91 Cod vamal - suspendarea plății taxelor vamale.

Pentru păstrarea regimului vamal suspendativ, pînă la împlinire termenului de vălabilitate al autorizației de admitere temporară nr. din 9.11.2000, respectiv data de 22 august 2000, titularul operațiunii de import temporar era obligat de art.93 Cod vamal să informeze INTATA autoritățile vamale asupra oricărei modificări care influențau cerularea operațiunii sub regimul vamal aprobat.

Ori, restituirea la data de 17 ianuarie 2003 a mărfii importate prin predarea semiremorcii către SC , SRL București, operațiune confirmată și acceptată de , semnifică modificarea unuia din elementele esențiale ale contractului de leasing, respectiv cel referitor la obiectul contractului, atrăgind după elu și prin efectul legii, obligația utilizatorului de a informa "de fapt", semnifică modificări și de a cere încheierea

Reclamanta nu și-a înșeplinit, din culpa sa excludăvă, această obligație.

Abis la data de 22 august 2003, prin cererea înregistrată sub nr. 562, SC, SRL Vaslui solicită Biroului Vamal Vaslui să-și încordele cu privire la încheierea operațiunii de import temporar în regim de leasing, depunând actele doveditoare.

Adresa nr. din 17.02.2003 (fîile 29 din dosarul SC/2004) nu poate fi luate în considerare, întrucât nu s-a dovedit că ea a fost primită de către Biroul Vamal Vaslui, căruia îi era adresată.

Faptul că SC, SRL Vaslui nu cunoștea cu exactitate obiectele ce-i revină în calitate de titular al operațiunii de import temporar rezultă și din adresa sa nr. 8.08.2003, prin care solicita să facă "demersurile necesare pentru închiderea declaratiilor vamale și autorizației temporare pentru semiremorcă ce au fost returnate la București și înlocuită cu altă semiremorcă", deoarece astă firmă nu avea calitatea de importator.

Prima instanță nu a observat că, potrivit art. 95 Cod vamal, regimul vamal suspensiv acordat în baza contractului de leasing și a declarației vamale I, din 9.11.2000, pentru semiremorcă BFR 24/L-13.6, nu se putea considera încheiat decât atunci cînd marfa primește un alt regim vamal, legal aprobat de către autoritățile vamale, condiție ce nu a fost înșeplinită în cauză atîta timp cît nici operațiunea de restituire și nici operațiunea de înlocuire nu au fost spuse la cunoștița autorităților vamale și nu au primit aprobarea necesară în astfel de cazuri.

Prin predarea bunului importat și înlocuirea lui cu un altul, cărui regim vamal nu a fost legal aprobat, SC, SRL Vaslui a sustrâns în fapt marfa de sub controlul vamal, caz în care nu mai are loc o relevanță că, la sfatul la care s-a înălțat termenul de valabilitate al autorizației de admitere temporară, titularul operațiunii solicită încheierea acesteia.

Faptul sustragerii bunului de sub supravegherea autorităților vamale nu poate fi acoperit prin invocarea originii comunitare a mărfurilor și a faptului că în conformitate cu prevederile Protocolului nr. 4 în Acordul ce instituie o asociere între România și Comunitățile Europene, aceasta se bucura de un regim preferențial.

Neconformîndu-se procedurilor consacrate de art. 96 Cod vamal, astfel precum a procedat la data de 26.10.2000, cînd a solicitat Vărmărea să transfere operațiunea de leasing din contul SC.

SRL în contul său, reclamanta rămîne singură răspunzătoare de tot. Consecințele decurgînd din faptul nefuncționării se îndată a Biroului Vamal Vaslui despre returnarea semiremorcii WMS60800000908 și înlocuirea acesteia cu semiremorca WMS6080000406315.

Cererea formulată prin adresa nr. 1001/17.08.2003

ata sub nr. /2003, chiar dacă se poate reza la un
nul de valabilitate al autorizației de admitere temporară nr. /2003,
în poate produce efecte juridice în raport cu autoritățile vamale, în
rucoit art.95 Cod vamal prevede în mod explicit că regimul vamal sus-
ensiv aprobat se încheie doar atunci când marfa primește un alt regim
vamal.

Cum semiremora returnată la data de 17 ianuarie 2003 nu rezu-
ă să fi primit un alt regim vamal, până la data de 12 noiembrie 2004
înçă, în baza contractului nr. /2004 și a declaratiei vamale nr.
din 12 noiembrie 2004, ea a fost achiziționată de SC [REDACTAT] SRL De
ea evident că în cauză nu se înăpătă condiția imperativă cerută
art.95 alin.1 Cod.vamal, lipsa aprobării autorităților vamale făcând
lipsă de eficiență și opozabilitate, din punct de vedere al dreptului
vamal, înțelegerile și operațiunile efectuate în executarea contractu-
lui de leasing.

Semiremora returnată neprimind un alt regim vamal până la termenul de valabilitate al autorizației de admitere temporară, datorită
neîndeplinirii de către titularul operațiunii de import a obligației
de informare prevăzută de art.93 Cod vamal, autoritatea vamală a fos-
tă îndreptățită de prevederile art.95 alin.2 Cod vamal, să dispună, din
oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv.

În aceste condiții, prima instanță urmă să observe că, în caz
în care regimul vamal suspensiv nu incetează în condițiile alin.1, re-
spectiv prin primirea de către bunul importat a unui alt regim vamal,
srt.155 alin.2 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal, aproba-
t prin H.G. nr.1114/2001, obliga Biroul Vamal Vaslui să incaseze din do-
ciu taxele vamale și alte drepturi de import datorate - independent
de prevederile Protocolului nr.4 - în baza actului constatator emis și
scosă operațiunea din evidență sa, act ce se constituie în titlu ex-
ecutoriu pentru incasarea taxelor vamale.

Constatând că reclamanta este singură răspunzătoare de toate
consecințele decurgind din nerespectarea obligației instituită de art.
93 Cod.vamal și că prima instanță a făcut o greșită aplicare a legii
în temeiul art.312 Cod proc.civilă, Curtea va admite recursul pînă
la D.G.F.P.-Vaslui, în sensul că va modifica în parte hotărîrea recu-
rsei și în fond va respinge acțiunea reclamantei, avînd ca obiect anulara-
re deciziei nr.22 din 14 iunie 2005.

Chiar dacă prima instanță a respins acțiunea (cererea de chem-
are în garantie) formulată de SC [REDACTAT] SRL Vaslui în contradictor cu

Directia Regională Vamală Iasi, recursul acesteia va fi admis, într-
ocătă prin hotărîrea regurătă. Tribunalul Vaslui a anulat și actul con-
statător, încheiat de Biroul Vamal Vaslui, ce s-a constatat a fi fost
în condițiile și pentru aplicarea dispozițiilor art.155 alin.2 din
Regulamentul de aplicare a Codului Vamal.

Curtea va menține hotărîrea primei instanțe în parte referită

SRL Vaslui în calitate de contradictor

lăzile de funcționari în cadrul Biroului Vamal Vaslui și în cadrul Direcției Generale Finanțe Publice Vaslui și chemată în garanție Direcția Regională Vamal Iași împotriva sentinței civile nr. / din 17. aprilie 2006, pronunțată de Tribunalul Vaslui, sentință pe care o modifică în parte.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

D E C I D E

Admite recursurile introduse de părțea Directiei Generale Finanțe Publice Vaslui și chemata în garanție Direcția Regională Vamal Iași împotriva sentinței civile nr. / din 17. aprilie 2006, pronunțată de Tribunalul Vaslui, sentință pe care o modifică în parte.

În fond, respinge acțiunea introdusă de reclamanta S.C. "S.R.L. Vaslui" în contradictoriu cu părțea Directiei Generale Finanțe Publice Vaslui și Direcția Regională Vamală Iași.

Mantine hotărîrea recursată în partea referitoare la respingerea cererii de chemare în garanție formulată de SC "S.R.L. Vaslui" în contradictoriu cu

și SC, SRL Deva.

Inrevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din 18 septembrie 2006.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

T.D.

G.A.

R.D.

T.D.

2006

Conducătorul: Banou Carmen